

JE KONEC, UŽ SI NEVRZNU

Ášter½, 13 Áerven 2017

MĀj neduh spoívá v tom, Áe malík levé ruky se mi postupně ohnul a¼ dovnitř™ dlaně, Áím¼ mi je znemo¼no pouívát, ale i mi pĀ™ímó pĀ™eká¼í. Vrznout si na kytaru je tedy vyloueno. Snad ještĀ Ddur a A7 se dá tĀ™em zvládnout (i kdy¼ líp to zní na 4 prsty), ale u¼ tĀ™eba pĀ™i Cdur se malík nejen Áe pouít nedá, ale navíc pĀ™eká¼ prostě zmáknout nejde ani tĀma tĀ™ema zbytejma. A to u¼ ani nemluví o barré.

Diagnoza praktického léka™e byla jasná, obtí¼ně vyslovitelná, co¼ by nevadilo, stejně si to nikdy nezapamatuju: Dupuytrenova kontraktura. Ale to se prý operativně dá odstranit a dokonce se to dá¼lá v lokále. Jen jsem se, blbec, zapomněl optat, v kterém lokále. Po Praze znám spoustu lokál, te se v nich sice nesmí hulit, ale pár hodin bez cigára bych jistě vydr¼el. Místo do lokálu mi ovšem vystavil poukázku k machrovi pĀ™es Á™ezání do rukou, o patro ní¼. Tak tam druhý den volám, Áe abych se jako nějak objednal. Po vytoení Áísla se ozve "halóó, kdo volá?" Áe jsem sice jiný ohlášený, ale tak jsem se slušně pĀ™edstavil, a Áe bych jako potĀ™eboval něco udlat s tím Dupuytrenem.

Odpověď mě nadchla: "Samozřejmě, pĀ™ijte zítra, pĀ™esně na 11. hodinu, hned na to mrknem a objednáme vás operaci". Tak jsem tam dneska dorazil a celý se zajíkal štĀstím, Áe si teda na starý kolena pĀ™eci jen ještĀ vrznu. Áeekal jsem v Áekárně u¼ od 10.45 a byl jsem jedinej, Áili první na Á™adě. Postupně se začala Áekárna zapl doktor dorazil kolem 11.30 a konečně ve 12.00 se otevřely poprvé dveře: "Tak pojte, Novákoví" a vzal dovnitř maně nevychovaným uĀ™vaným asi pĀ™tiletým spratkem. Pak za pĀ™l hodiny vykoukl nějakej asistent "Te se pan Nejedlý". Nesmě jsem namítl, Áe jsem tam byl první, Áe jsem odvera s panem doktorem telefonicky jasně domluvený na 11.00 hod., te je 12.30 a Áe mi jde jen o objednání termínu zákroku ... Odpověď je jasná: "PoĀ™adí si pan profesor uruje sám". Já na to "ale on mi pĀ™eci vĀera do telefonu" Ale to u¼ jen - prásk dveřma! Tak jsem chvíli zauvažoval, jestli vbec chci, a mi v pazouce vrtal někdo, ke komu jsem ztratil jakoukoliv úctu i důvěru; jestli chci stejný situace začít pĀ™i následných kontrolách a pĀ™evazech. A kdy¼ pak jedna dáma poznamenala "Jó, to si tady u pana profesora musíte zvyknout", jsem si Á™ek (jen v duchu jsem si Á™ek) "Prdlajs bábo, nemusím!" Nahlas jsem jen Á™ek "nemusím", a k neskrývané radosti dalších Áekajících, Áe ubyl jeden pĀ™ed nimi, jsem se odebral na gulášovou polívku a 20 deka sekaný s kĀ™enem a odtamtud tramvají na pávla za studenejma kozlama, smí™enej se skutečností, Áe tím definitivně skončila padesátiletá muzikantská kariéra. Ne¼ tohle, to si fakt radši u¼ nevrznu (ani nebrnknu). ENĀĀĀ (kterého, an¼ nechodí po doktorech, tohle mohlo udivit :-)) - pozn. red.)